

Gang i Udblandet, ere saaldne meget betydelig i Kurs, have samtidig Kreditforeningsobligationer kun været underkastede ubetydelige Svingninger; naar Forholdet altsaa har været det, at Kreditforeningsobligationer have kunnet holde sig i en saadan Kurs, forekommer det mig ikke, at det kan siges, at der begaas nogen Uretfærdighed ved at sætte $3\frac{1}{2}$ pCt. som Normen for den Rente, der kan tages af de i Lovforslaget omhandlede Midler. Det kan naturligvis være ubehageligt for de paagældende Kapitalejere, det skal jeg villig indrømme; men ogsaa der kan jeg henholde mig til Finansministerens Udtalelse ved denne Lejlighed. Jeg sigter herved til følgende Udtalelser: „Men med Hensyn den anden Side af Sagen, som stærkt er fremdragen, at man ved denne Fremgangsmaade bestandig at tilstræbe en Kedsættelse i Rentefoden ogsaa rammer Interessier, der derved betydelig saares, da er dette jo en saa gammel Sandhed, at man ikke, mener jeg, behøver at dvæle længe ved den. Ganste vist, enhver Nedgang i Rentefoden er en Formuebestatning, en Bestatning af Kapitalen, og det er ikke blot en Bestatning af den Kapital, som man kunde sige, var stor og derfor meget mere angribelig, men ogsaa af den lille Kapital.“ Men saa siger Ministeren noget længere nede: „Men ogsaa her vil jeg spørge: Runne disse Hensyn til den lille Kapitalist, til Legater og velgørende Institutioner, Hensyn, som ellers have deres store relative Berettigelse, siges at være saa overvejende i dette Øjeblik, at man kan stænke dem Fortrinet, eller skal man ikke meget mere tage Hensyn til det heles Vel og da atter gøre den Betragtning gældende, som ogsaa jeg for mit Vedkommende har gjort gældende og vil fastholde, at Landet er fædt i Nød, at der er Trang over hele Linien til en Nedgang i Renten“ osv. Jeg tror, at de Indvendinger, der kunne gøres mod Lovforslaget ud fra den Betragtning, at det vilde være ubehageligt for de rentenydende, hvis dette Forslag blev vedtaget, ere saa tilstrækkelig og fortræffelig imødegaaede af den højtærede Minister, at jeg ganske kan slutte mig dertil og ikke behøver yderligere at udmale denne Side af Sagen. Jeg vil dog dertil føje, at i Virkeligheden er en Foranstaltning som den, der her foreslaas, i sidste Instans ogsaa i Kapitalejernes egen Interesse. Hvis man nemlig bliver ved med, saa længe man blot paa nogen mulig Maade kan, at fastholde 4 Procent som Rente af offentlige og under det offentliges Tilhyn staaende Midler, vil Følgen kunne blive den, at alle de gode Banter, som høre under disse Midler, efterhaanden ville forsvinde, fordi disse Skyld-

nerne ville finde deres Regning ved at gaa over i Kreditforeninger eller muligvis vilde se at finde private Penge, som laanes billigere ud. Det har ogsaa vist sig i afvigte December Termin, at der sættes ikke saa saa private Penge ud til $3\frac{3}{4}$ Procent, og Forholdene kunne jo udvikle sig yderligere i denne Retning. Men dernæst mener jeg, at det ogsaa er i Kapitalejernes Interesse, at hele det producerende Samfund bliver styrket. Det er vistnok ikke blot i det producerende Samfunds Interesse, at man gør, hvad man kan, for saa vidt muligt at undgaa, at Gjendomsbesiddere gaa i Stykker. Jeg tror ogsaa, at det i Længden vil vise sig at være i Kapitalejernes egen Interesse; thi hvis det bliver ved at tage Fart med Tvangsauktionerne, hvis deres Tal vokser stærkere og stærkere, kan den Dag let komme, da der kommer saa mange Gjendomme paa Auktionsmarkedet, at der ingen er, som kan eller vil købe dem, saaledes at Kapitalejerne blive nødtte til enten at lide et væsentligt Tab paa deres Kapital eller selv at overtage disse Gjendomme, som de i mange Tilfælde ikke ere forberedte paa eller udrustede til at drive. Jeg tror derfor, at fra hvilken Side man end betragter dette Forslag, er det et nyttigt, retfærdigt og godt Forslag, som jeg derfor skal anbefale til den høje Regerings og det høje Tings Velvilje.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal ikke indlade mig paa de mere almindelige Betragtninger, som den ærede Forslagsstiller er kommen frem med, men i det væsentlige holde mig til det foreliggende Forslag. Jeg vil blot forudstikke den almindelige Bemærkning, at et er jo Bestræbelsen for at bringe Rentefoden ned over hele Linien, og et andet er Bestræbelsen, som gaa ud paa ganske i Flæng og vilkaarlig at forbyde nogle Mennesker at tage mere end $3\frac{1}{2}$ Procent, medens man ikke forbyder andre det. Det er to meget forskellige Ting. Det sidste, saaledes at gribe i Flæng og forbyde nogle Mennesker at tage mere end $3\frac{1}{2}$ Procent, medens dette ikke gælder for andre; det er efter min Mening en usvarlig Fremgangsmaade. Jeg skal imidlertid ikke komme videre ind paa de mere almindelige Bemærkninger og det Tilbageblit paa, hvad der foregik i forrige Samling, som den ærede Forslagsstiller kom frem med; men skal holde mig til det foreliggende Forslag. Dette omfatter jo en Mængde yderst forskellige Ting; men da jo en stor Del, ja vel den allerstørste Del af disse Institutioner og Kapitaler, som Forslaget vil ramme, ligger under Justitsministeriet, har